

Meditiranje Genija

Tretja kitica Naše besede (O. Župančič) je kot nalašč za tole kapljo, ki je nekakšen duhovni vršac, do katerega so nas vodile vse prehodne stopnice.

Nesmrtni geniji, ki v Tebi dišejo
in tvojih abeced razlago pišejo,
človeštvu v srca kot ozvezdja v mrak,
narodu vsakemu so dali znak,
poslanstva svojega, svoj Red
in potrdilo za ta svet.

Človek je natančno uglasen unikaten organski mehanizem Naravne Inteligence. Ego je mehanizem, ki človeku preprečuje, da bi se videl kot brezhiben organski mehanizem NI-e. Ego ni toliko v vašem istovetenju z imenom in obliko, kot je v občutku 'osebne delanja', ki ga to istovetenje povzroča. Težava vseh težav, bi lahko rekli, je misel, da je človek tisti, ki dela. Če bi mogli za trenutek zaustaviti svoj mehanizem obnašanja, v katerem vas program potiska v reagiranje na dražljaje, bi sprevideli, da dražljaji niso vaši niti program, ki reagira na njih, in da je to, kar imenujete vaše delanje, pravzaprav reakcija možganov na zaznan impulz. Kadar ste poklicani po imenu, se odzovete. To je primer programiranega obnašanja, ki ni vaše delanje.

Edina razlika med človekom ega in genijem je v tem, da človek ne ve, da ni on tisti, ki dela. Genij v vsem, tudi v sebi, vidi Božje delanje.

Genij nima svoje volje, a če jo ima, je skladna z Božjo.

Človek je organski mehanizem, v katerem se Življenje godi ali pa se ne.

Če je vse, kar se godi, po Božji Volji, čemu potem ego? Življenje, kot ga poznate, brez ega ne bi obstajal. To je Božja igra. Sprejemanje-nesprejemanje, strah-ljubezen..., ego mora biti. Ego ni izum človeka, njegovo je mišljenje, da je on avtor delanja. To je popoln privid, ni drugega avtorja od Boga, lahko pa mislite, da je. Brez Boga ni ideje, ni moči za premišljevanje ideje, ni akcijske moči uresničenja ideje, ni okolja za vzdrževanje telesa, ki uresničuje ideje, ni zanos, ni vztrajanja itd.. Tudi duhovno napredovanje je Njegovo, je kot hrepenenje vtisnjeno v žar zavesti vseh organskih bitij. Duhovno napredovanje je ideja Vira, misel, da jaz duhovno napredujem, je razlaga. Kdo je, ki napreduje? Če se imam za iskalko duhovnih modrosti, v čem se razlikujem od tistega, ki išče oblast in denar? Oba misliva, da je nekdo, ki išče, oba izhajava iz ločenosti in spregledava, da je vse, kar je, Božje delanje. Je le iskanje, pri katerem ni moje predhodnosti. Kdor reče, da vsak dan meditira, se še dojema kot jaz, ki dela in se mu meditiranje ne godi.

Če geniju postavite vprašanje, kaj je Resnica, vam bo verjetno odgovoril tako: sta dve Resnici, ena je Nominalna in druga je fenomenalna. Nominalna Resnica je, da je Zavest Vira, edina Resničnost, vse drugo so koncepti. Koncept o fenomenalni resnici pa je; 'Zgodi se Tvoja volja'. Ali drugače, nič se ne more zgoditi, če ni Volja Boga.

Noben človek nima moči narediti karkoli, če za njim ni Volje Boga.

Ko so Jezusa pripeljali pred Pilata, da mu zapečati usodo, ga Pilat vpraša, 'Kdo je?', Jezus molči. Pilat mu zažuga, naj vendar odgovori, da ima oblast nad Njegovim Življenjem. Na to Jezus odgovori 'Ti ne bi imel nobene moči nad Mano, če ti je moj Oče ni bi dal!' Občutek 'osebnega delanja', ki ga vzgaja misel, ločena od Boga, je izhodišče vseh muk, ki jih ustvarjamo.

Vse religije izvirajo iz iste misli... 'Vse je Bog.' Karkoli vam povedo modreci, vnebovzeti mojstri, gururji in drugi geniji, so koncepti fenomenalne resničnosti, ki kažejo na to nominalno Resničnost. Njihove besede kažejo na nominalno Resničnost takrat, kadar neosebno pričajo Božjemu delanju. Nevednost se zgodi, kadar neosebno pričo prekrije osebnost, maska podružbljenosti oz. persona. Vojne, verske in druge, ne bi smele imeti razloga, če stojijo na istem temelju, pa vendar imamo na Zemlji vojne neprekinjeno od padca dalje. Odgovornost zanje nosi razlaga 'skupnega izhodišča', ki ne potrebuje pojasnjevanja. Razlaga omeji Božje delanje na izbrane stvari, ki jih določi razlagalec.

'Zgodi se Tvoja volja' mi sporoča, da moja volja ne more biti, razen če ni skladna z Božjo. V tem primeru se bo zgodila moja volja, sicer se ne bo. Premik dojetanja je korenit, a le zato, ker smo korenito skrenili z naravne poti. Nekoč osemletni vnuk pride k dediju in ga prosi, naj se ga dotakne. Dedi je bil ganjen in se rad dotakne njegove roke. Vnuk odvrne, "Ne, dedi, dotaknil si se moje roke, mene se nisi dotaknil". Kako je lahko taka razumnost dana majhnemu otroku. Tudi Marija in Jezus sta že pri treh letih kazala Božjo Modrost in mnogo drugih. To je odtis duše, naravnane na Vir, ki ga telo prevaja, kadar človek ni učen. Ne Marija, ne Jezus nista obiskovala šole. Marija je bila od 3 leta v samostanu, Jezusa je o Modrosti vednih poučevala sprva ona. Že zgodaj jo je Jezus presegel v modrosti in je Marija postala Njegova prva učenka.

Kadar resnično sprejmete, da je vsako dejanje, ki se zgodi vam ali po vas in drugim ali po njih, Božje Delanje, ne potrebujete nikdar več reči 'žal mi je', ne Bogu, ne sebi, ne drugim, niti drugi vam, ne glede, kaj se je med vami zgodilo. Recimo, da sem zmožna sprejeti, da noben človek ni avtor dejanj, da je vse Dogajanje, ki se mi godi, Božje delanje, kako naj mi bo dan Mir? Kadar sem v bolečini, je to lahko nekaj, kar se dogaja meni in trpim, lahko pa bolečina je, ni pa nikogar, ki bi trpel.

Mlado-poročen je v skušnjavi, da bi prevaral ženo. Pride k učitelju in mu pove, da noče varati, a se boji, da bo to vseeno naredil. Učiteljev odgovor iskrenemu mlado-poročenemu, je klasika genijev: "Ti si vedno čist. Ti si vedno čist. In če se varanje zgodi, ne misli o tem." Občutek osebnega delanja je edina težava. Modrost genija poudari, če se varanje zgodi, brez osebnega angažiranja, potem to ni varanje, pač pa Božja popolnost. Tudi moč sprejemanja Dogajanja kot Božje popolnosti, je Božja Volja.

Kaj se zgodi, ko v vas ni več občutka 'osebnega delanja'? Izgine napuh in aroganca, čeprav vam ploska cel svet. Izgine obžalovanje, čeprav vas sodijo. Izgine krivda, kako sem lahko kriva za nekaj, kar naredim spontano, brez preišljenosti, iskanja koristi, maščevalnosti... . Izgine strah, kako naj mi kdorkoli škodi, če to ni Božja Volja, če pa je, pa ne morem nič, da se ji izognem. Kako naj sovražim in zadajam povračilne udarce, če vem, da se pri vseh godi Božja volja. Božje delanje je nezmotljivo, ni podvrženo človeški sodbi, pač pa energijski dinamiki, v kateri napake niso možne. Beda še vedno je, a ni bremena.

Mir je odsotnost bremena ponosa in arogance, krivde in sramu, ljubosumja in sovraštva, strahu in ogroženosti..., vseh občutij, povezanih s telesom-umom, za katere mislite, da so vaša, človeška. To je, kar lahko pričakujete od samo-uresničenja. Temu lahko rečete predaja Božji Volji ali Zlitje z Bogom. Osvoboženost od 'osebnega delanja' vas ponese v blaženost Bogov.

Recimo, da se zatečete k modrecu po nasvet v sili, ko je vse drugo odpovedalo. Modrec Živi na pečini, do katere morate priplezati. Malo pred vrhom se modrec nagne čez rob in vpraša, kaj hočete. Odvrnete, da bi radi rešitev, in da ste za to pripravljeni narediti vse. Modrec odvrne, spustite prijem.

Predaja Božji Volji se vam ne zgodi, ker zdaj veste, kaj to je, ne zato, ker ste to slišali, ne zato, ker je to rekel Jezus, pač pa pride izključno iz izkušnje. Začnite v prisotnosti Boga zalezovati pobude besed in dejanja, za katere mislite, da so vaša. Vsak dan naredite rekapitulacijo dneva in se iskreno preiskujte, od kod so misli, ki jih spravljate v besede in dejanja. Kmalu boste spoznali, da v tem, kar botruje 'vašemu' delanju, ni vašega nadzora. Kako lahko karkoli imenujete vaše, ali od kogarkoli.

Če nisem potrebna, da se dogajanje godi, kdo potem sem in kdo dela?' Resnično, 'jaz' ni potreben, da se Življenje godi. Če Boga vprašate, zakaj vas je ustvaril, bi vam, verjetno odgovoril, da zato, da trpite. On ni ustvaril vas. On pomnožuje Samega Sebe.

Imam izbiro, da se odločim, a ko se odločim, sem izbrala in svobode ni več. Odločitev, da ne izberem ponujenega, je prav tako izbira. Neizbira je ne izbrati ponujeno razlago za vedenjsko vodilo, je ne omejiti se na dano ponudbo, je zaustaviti se v nezavedni reaktivnosti. Prevzeti odgovornost zase, pomeni zaustaviti se v iskanju krivca. Uresničite se, ko umrete kot jaz, ko telo-um pribijete na križ.

Duhovna struja sveta ima za to različne izraze. Tolteki tej predaji rečejo skrivnostna moč nepočetja, tudi brezgrajnost, ki je doseganje max. učinka z min. impulzom. Podobno predajo Božji volji razumejo tudi sinologi, kot stanje popolnega poznavanja resničnosti situacije, popolne učinkovitosti in varčevanja z energijo. Daoizem to predstavi z idejo Wi-wei, ki pomeni nenapornost, nedelovanje, delovanje brez napora in osebno harmonijo opisuje kot svobodno spontanost. Konfucijanski koncept pravi, da manifestacija kreposti velja kot nagrada Nebes za sledenje Njihovi Volji. Nekateri Wu-wei opisujejo kot "utelešenje" vesoljnega Uma, ki obstaja neodvisno od uma praktikov oz. šolanja, drugi pot, ki pušča človeško naravo nedotaknjeno.

Genij je prva stopnja od materialnega človeka
in je stopnja pred čisto duhovno Razumnostjo.

Genij je Božansko seme v duši človeka.

Genij ve, da je Razumnost, ne telesnost.

Umnost telesne dominantnosti se obrača navzven
in se orientira po telesnih čutilih.

Genij se obrača navznoter
proti Božanski Razumnosti netelesnega čutenja.

Genij dojema sporočanja tihote.

Genij vidi čutilno dinamiko Življenja.

Genij čuti ritem, vzorec in melodijo Božjega mišljenja.

Genij soustvarja z Božansko Idejo.

Ustvarjalna izraznost je prvo znamenje razpletanja genija v človeku.

V telo ujeta zavest pomni in ponavlja podobe, vtisnjene v fizičen
spomin možganov, v katerih ni Znanja, zato ne more ustvarjati.

Genij ustvarja z Razumnostjo, ne z možgani.

Možgani so sedež čutil in njihova spominska enota.

Materialni človek misli navzven da orientira telo
in deluje v navidezno objektivnem vesolju.

Genij misli navznoter in upodablja, kar obstaja v Duhu.

Podobo lahko misli navzven in jo po telesnih čutilih fizično ustvari.

To je stvarjenje, genij je misel Boga.

Genij prečiščuje svojo misel v vse večje skladje z Božjo mislijo,
da bi mogel soustvarjati z Njo in se krepil v naslednji stopnji svojega razvoja.

Genij kaže na Živega Boga, ki se daje človeku po svojih razodetjih.
Genij je meta-mislec, ki prinaša Lepoto svetu.
Genij je navdihnjenec, ki misli Svetlobo.
Bolj kot genij misli Svetlobo, širša je njegova Resničnost,
bližje je Enosti in večja je njegova Božanska Inteligenca.
Manj kot človek misli Svetlobo, večja je njegova iluzija ločenosti.
Genij ima Znanje, v katerem ve, kar hoče vedeti in ga ustvarjalno uporablja.

Genij lovi Znanje v zbranosti tišine.
Genij ustvarja trajnost iz Božanskih navdihov.
Genij pozna ekstazo nebeških vršacev.
Genij je pred-tekač duhovne civilizacije.
Genij je most med Človekom in Bogom.
Genij daje idejo, ritem in obliko tistemu, kar pripada Duši.
Genij ne pozna omejitev znotraj Enosti vesoljnega telesa.
Genij pozna Ljubezen in Resnico v vsej njuni polnini.
Genij prevaja jezik Svetlobe v jezik človeka tako, da ga razume njegova Duša.

Genij je posvečen poslanec univerzalnega Enega.
Genij se dviguje iz stopnje fermentacije notranjega vrenja,
do gladke globinske umiritve.
Genij nasilnost preobrazi v nežnost.
Genij uteleša vesoljni ritem in harmonijo ini veže Enost, da ne razpade.
Genij prečiščuje svoje srce, dokler ni čisto prevodno za Svetlobo.
Genij pozna univerzalno vse-vključenost v Enost Svetlobe.

Genij bere Boga v drevesih gozdov in jih razume.
Geniju tiho sporočanje narave govori z Razumevanjem čukovega skovika
in žuborečega potoka, ki sta utelešenje Božje misli.
Genij pozna vse, njemu se Bog razkriva po gibanju in dogajanju vseh stvari.
Kdor nima ušes za prisluškovanje Duši, križa Genija v sebi.

Nagrada za Genialnost je Nesmrtnost.
Kdor križa meso, bo ovenčan s slavo blažene Večnosti.
Genij noče nagrade. Njegova slava je ponižnost.
Genij ne pozna arogance, ki sledi naporom učenja.
Genij je Znanje, ki ga odklepa Zlitje z Bogom.
Vse Znanje obstaja v tistem, ki je v Enosti.

* * * * *